

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๒๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ปรับปรุงตัวเองให้เป็นคนดี ต้อนรับปีใหม่

ระยะนี้ก้าวเข้าวันปีใหม่ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบทุกคน ปีเก่านี้เคยมีมาตั้งเดิม คนใหม่คนเก่าของเรานี้ก็มีมาตั้งเดิม ความดี-ความชั่วต่างคนต่างทำนั้นก็ยังมีมาตั้งเดิม ขอให้สะกิดใจ พี่น้องทั้งหลาย อย่าไปคิดถึงวันคืนปีเดือนว่าจะให้เป็นสิริมงคลแก่ตัวเองหรือให้อัปมงคล อยู่กับตัวของเราทั้งหลายเอง ขอให้ตั้งหน้าตั้งตาประพฤติตัวให้เป็นคนดี ทั้งหญิงทั้งชาย นักบวชและฆราวาส ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี จะเป็นพระดี-คนดีอยู่ทุกแห่งทุกหน มีดีแจ่มเป็นเรืองของพระอาทิตย์-พระจันทร์ เป็นเรื่องโลกของเขา เรื่องตัวของเราจริงๆ ให้รักษาตัวให้เป็นคนดี

ว่าปีใหม่ปีเก่านี้ก็นิยมกันไปอย่างนั้นละ เพื่อให้สะกุดใจว่าต่อไปนี้จะตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตัวให้ดี รับผิดชอบต่อการทำดีของตน เรื่องใหญ่ก็เป็นอย่างนี้ เราจะไปตื่นลมตื่นแล้งเพื่อความดีความดี สิริมงคลในปีใหม่ปีเก่าอย่างนั้นอย่าไปคิด ผิดไม่ถูก ให้คิดดูตัวของเรา ความเคลื่อนไหวของเรานั้นหนึ่ง ๆ เคลื่อนไหวไปทางดีและชั่วมีมากน้อยเพียงไรให้คำนึงถึงความเคลื่อนไหวของตัวของเราเอง ถ้าเคลื่อนไหวไปทางชั่วก็เป็นความเสียหายแก่ตัวเรา ไม่ว่าปีใหม่ปีเก่าเสียหายอยู่ที่ตัวของเรา ถ้าเราเคลื่อนไหวไปในทางที่ถูกที่ดี ปีไหนก็คือปีเป็นสิริมงคลแก่ตัวเราเอง ให้พากันจำไว้อย่างนี้

ไม่อย่างนั้นจะไขว่คว่ำลมๆ แล้งๆ หาหลักฐานเกณฑ์ยึดไม่ได้ แล้วก็เสียไป วันหนึ่งๆ คนเสียนี้เสียหายมากกว่าสิ่งอื่นสิ่งใดเสีย สมบัติเงินทองข้าวของเสียไปทั้งวันได้มาทั้งวันหมุนกันตลอดเวลา ไม่เห็นมีความเสียหายอะไร แต่คนเสียนี้เสียมากที่สุดทีเดียว ทำให้บ้านเมืองล่มจมได้เพราะความเสียหายของคน จงปฏิบัติตัวเราให้เป็นคนดีคนดีด้วยกัน จะเป็นการพยุ่งตนและชาติของตน ให้มีความเจริญรุ่งเรืองขึ้นเป็นลำดับ

อันใดก็ไม่เห็นธรรม ต้องเอาธรรมนำหน้าเสมอ ธรรมนี้เป็นธรรมอันเอก ศาสดาเอกแต่ละพระองค์ๆ นำธรรมอันเอกนี้แหละออกมาสอนโลก ไม่มีผิดพลาดแต่ประการใด เรามีความผิดพลาดตลอดเวลา ขอให้นำตัวที่ผิดพลาดนี้เข้าไปรับคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ท่านชี้แจงแสดงอย่างไรให้ปฏิบัติตามที่ท่านสั่งสอนแล้ว เราจะค่อยเป็นคนดีไปโดยลำดับลำดับ นี้เรียกว่าพรปีใหม่ พรปีเก่า อยู่กับเราคนเดียววันนี้แหละ ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี ให้มีขอบเขต มีเหตุมีผล มีหลักมีเกณฑ์ อย่าฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว

อันนี้รู้สึกจะเด่นสำหรับเมืองไทยของเรา ความฟุ้งเฟ้อเห่อทะเยอทะยานไม่รู้เนื้อรู้ตัว อะไรๆ ผ่านเข้ามาเป็นคว้ามับๆ นี่เป็นนิสัยของเมืองไทยเรา เราก็เป็นลูกคนไทย สอนคนไทยด้วยกัน ผิดถูกก็กระเทือนถึงเราด้วย ถึงศาสนาที่เรานับถือท่านอยู่ด้วย ให้พยายามปรับปรุงตัวเอง อย่าเห็นแก่ความอยากความทะเยอทะยาน อันนี้จะทำคนให้เสียได้มากต่อมาก ต่อไปไม่มีสิ้นสุด ถ้ามีธรรมเป็นเครื่องยับยั้งชั่งตวงกันให้อยู่ในความพอเหมาะพอดีแล้วจะเป็นคนดี มีขอบมีเขต มีหลักมีเกณฑ์ อะไรมาก็คว่าๆ นี่มันดูไม่ได้นะ

เอาศาสนาจับในเมืองไทยเราแน่แหละ ลูกชาวพุทธๆ จนจะดูไม่ได้ มันจะเข้ากับธรรมไม่ได้นะ คือธรรมท่านเหมาะสมทุกสิ่งทุกอย่าง ท่านมีความเหมาะสมตลอด ปฏิบัติไปด้วยความเหมาะสมดีงาม แต่เราไม่มีแต่ความเลยเถิดเตลิดเปิดเปิง ไม่ค่อยเป็นหน้าเป็นหลังพอจะได้รับประโยชน์ นอกจากเป็นความเสียหายเกิดขึ้นเพราะความเลยเถิดแห่งความประพฤติของตัวเท่านั้น ให้พากันตั้งอกตั้งใจพิจารณา

นี่ใครก็มาขอให้เราเทศนาว่าการให้พรปีใหม่ นี่ก็เทศน์แล้วให้พร ก็เทศน์มาตลอด ให้พรปีใหม่ปีเก่า คนใหม่คนเก่านั้นแหละ มันทำช่วยอยู่ไม่ใช่ปีใหม่ปีเก่าทำอะไรชั่ว-ทำดีเป็นเรื่องของคน เพราะฉะนั้นจึงต้องสอนคนให้รู้จักยับยั้งชั่งตัวเองให้ดี อย่าฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ไม่ดี เห็นเขาดีอย่างนั้นเห็นเขาดีอย่างนี้เราก็อยากดีอยากดีอย่างเขา ทั้งๆ ที่ไม่ดีมันก็ดีไม่ดี ถ้าเราทำตัวของเราเป็นคนดีแล้วไม่ต้องไปเอาใครมาวัดมาตวงเอาตัวของเราวัดดวงในตัวของเราเอง

วันนี้ทำอะไรบ้าง ผิดถูกชั่วดีประการใด มาวัดในตัวของเราเอง ถ้าสิ่งใดผิดแล้วให้พยายามปิดออกๆ สั่งสมความดีขึ้นมาไว้ เราก็จะมีความเจริญเป็นสิริมงคลแก่ตัวของเรา ทั้งปีเก่าปีใหม่ความเจริญอยู่กับตัวของเรา ไม่ได้อยู่กับมีดแจ้วันคืนปีเดือนอะไร อยู่กับเรา นี่มักจะพากันตื่นปีใหม่-ปีเก่า ไม่ทราบว่ตื่นหาอะไร ใ้มีดกับแจ้นี้ก็ มีมาตั้งกัปตั้งกัลป์ ตื่นก็ไม่เห็นได้เรื่องได้ราวอะไร ถ้าตื่นปีใหม่ก็ปรับปรุงตัวเองให้เป็นคนดี ต้อนรับปีใหม่ อย่างนั้นถูกต้อง

เรามีแต่อยากได้ของดีของดีจากปีใหม่ ปีใหม่ก็มีแต่มีดกับแจ้ ได้ของดีของเลวมาจากไหน ไม่มี เลวก็ไม่ดี ดีก็ไม่ดี ปีใหม่-ปีเก่ามันเลวมันดีอยู่กับตัวของเราเอง ให้พากันปรับปรุงตัวเองให้ดี วันนี้ก็เป็นวันเสาร์เป็นวันที่ว่างที่เราได้เสาะแสวงหาความดีงามมีการให้ทาน-การบริจาค-การเฉลี่ยเผื่อแผ่ นี่เป็นมงคลแห่งตัวของเราและชาติไทยของเรา มีความเสียสละอยู่ด้วยกันสนิทใจ ถ้าไม่มีความเสียสละต่อกัน ไม่เห็นอกเห็นใจกันเลยนี้คับแคบตีบตัน ไปที่ไหนร้อนเป็นพินเป็นไฟ เขาก็อาศัยเราไม่ได้ เราก็อาศัยเขาไม่ได้ ต่างคนว่าเป็นตัวของตัว มันไม่เป็น

มนุษย์เราอยู่ด้วยกันต้องมีความเกี่ยวโยงกันอยู่โดยดี ความทุกข์ความลำบากมันกระเทือนถึงใจกันอยู่เสมอ ที่จะต้องได้เห็นนอกเห็นใจช่วยเหลือกันเป็นธรรมดา ถ้ามีแต่เราคนเดียวเสียจริง ๆ ก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง นี่เมืองไทยมีกันตั้ง ๖๓ ล้าน น้อยเมื่อไรจะประสานน้ำใจเข้าสู่อันเดียวกันด้วยความดีงามนี้มันยากอยู่นะ ประสานน้ำใจเข้าสู่ความดีงามคือศีลคือธรรม ถ้าประสานเข้าได้มากน้อยเราจะมีความสงบร่มเย็นทั่วประเทศไทยของเรา มีธรรมนั้นแหละเป็นเครื่องประสับประสานให้คนมีความสนิทติดใจ ผากเป็นผากตายกันได้คือธรรม อย่างอื่นเอาแน่ไม่ได้

กิเลสมันแทรกอยู่ในตัวของแต่ละคน ๆ มันทำคนให้เสีย ดีไม่ดีมันแทงข้างหลังเราไม่รู้ละ กิเลสมันจะแทงข้างหลังเสมอนั้นแหละ ทางภาคอีสานเขาเรียกว่าหักหลังกันหักหลังกัน ทางนี้เรียกว่าแทงข้างหลัง แทะข้างหลังนี้เจ็บแสบมากที่สุดเลย ถึงวันตายก็ลืมกันไม่ได้ นี่ละคนที่เขาก่อกรรมก่อเวรกันเพราะการถูกแทงข้างหลัง เจ็บแค้นมากทีเดียว เมื่อเจ็บแค้นแล้วจะเอาอะไรตอบแทน ก็ต้องผูกโกรธผูกแค้นจองกรรมจองเวรกันเป็นการตอบแทนกัน ก็ยิ่งเพิ่มพูนเพิ่มไฟขึ้นไปไม่มีประมาณ

ตั้งธรรมพระพุทธเจ้าท่านสอนไว้ว่า น หิ เวเรน เวรานิ สมฺมมฺนุติธ กุทาจนํ ตลอดกาลไหน ๆ เวรย่อมไม่ระงับเพราะการก่อกรรมก่อเวรต่อกัน อเวเรน จ สมฺมมฺนุติเอส ธมฺโม สนนฺตโน แต่เวรจะระงับลงได้ด้วยการไม่ก่อกรรมก่อเวร ธรรมนี้เป็นธรรมพื้นฐานที่จะให้โลกสงบร่มเย็นต่อกัน คือการไม่ก่อกรรมก่อเวรกัน นี่ละธรรมท่านสอนไว้ การก่อกรรมก่อเวรอาฆาตบาดหมางกันนี้เป็นเครื่องผูกพันของไฟของไฟเผาไหม้กัน ไม่มีเวลาจบสิ้นลงได้ ท่านจึงสอนไม่ให้ก่อกรรมก่อเวร ผิดพลาดมันก็มีด้วยกัน มนุษย์เรา ขอให้พากันระมัดระวัง เห็นอกเห็นใจ ให้อภัยกันเสมอ นี่ละดี

ไปที่ไหนขออย่าปล่อยธรรม ให้มีธรรมติดตัวเสมอ ต่างคนต่างมีธรรมด้วยกัน เข้ากันได้ง่ายมนุษย์เรา ถ้าไม่มีธรรมแล้วมันจะถูกแทงข้างหลังตั้งที่ว่า คำว่าแทงข้างหลังนี้เจ็บแสบมากที่สุดเลย ถึงวันตายก็ไม่มีวันลืมการแทงข้างหลัง ภาษาภาคอีสาน เขาเรียกว่าหักหลังกัน แทะข้างหลังกับหักหลังนี้มีน้ำหนักเท่ากัน เจ็บแสบเท่ากัน ความเคียดแค้นที่ได้รับความกระทบกระเทือนจากการหักหลังกันและแทงข้างหลังนี้ มีมากที่สุด

นี่ละเขาก่อกรรมก่อเวรกัน เพราะเรื่องใหญ่ก็คือถูกแทงข้างหลัง-หักหลังกัน พวกเราทั้งหลายให้เชื่อถือกัน อย่าไปทำอย่างนั้น เป็นสิ่งที่โหดร้ายทารุณสิ้นดีเลย การแทงข้างหลัง ไว้ใจกันไม่ได้ คนหนึ่งเชื่อถือผากเป็นผากตายกัน คนหนึ่งมาแทงข้างหลังนี้เจ็บแสบขนาดไหนคนเรา ให้พากันจำเอา ผิดถูกชั่วดีมีด้วยกันทุกคนนั้นแหละ นี่เริ่มเป็นปีใหม่ขึ้นมาแล้ว ให้ท่านทั้งหลายตั้งเนื้อตั้งตัวปฏิบัติต่อความดีงามทั้งหลาย และ

จะได้สืบทอดความดีจากปีเก่าไปถึงปีใหม่ คนเราคนเดียวนี้จะได้ความดีจากปีเก่าสืบทอดไปถึงปีใหม่ ก็เป็นคนดีเพิ่มเติมขึ้นไปเรื่อยๆ ดีไปตลอดๆ สุดท้ายก็ดีถึงสูงสุด เพราะการบำรุงรักษาตัวเองในทางที่ถูกที่ดี

ถ้าการทำลายตนด้วยความทะเยอทะยานเห็นแก่ได้ เห็นแก่อยากอย่างนี้เสียๆ ต้องใช้ความพินิจพิจารณา ความพินิจพิจารณาถ้าไม่ใช่ธรรมจะเป็นอะไรไป สติธรรม ปัญญาธรรม สติระลึกรู้ตัว อย่าลืมตัว ให้สติติดกับตัวเสมอ อะไรมันจะผาดโผนโจนทะยานไปไหนถ้าสติอยู่กับตัว ติดแนบกับตัวอย่างเข้มแข็งด้วยแล้ว ความเคลื่อนไหวเพื่อความเสียหายจะไม่มี ที่มีก็เพราะความพลอสติ ปล่อยสติไปตามความซั่วก็เลยเป็นฟันเป็นไฟขึ้นมาเผาทั้งตัวเองและส่วนรวมได้ไม่สงสัย

จึงต้องให้มีสติ เมื่อสติอยู่กับตัวมันจะทำอะไรมันทำไม่ได้ง่าย ๆ แหละ เพราะสติเราดี ตั้งไว้ดี มันจะทำเราไม่ให้ทำ เมื่อเราไม่ให้ทำมันจะข้ามสติไปไม่ได้ บังคับให้ตีพอพลอสติแล้วจะเป็นได้ ทำซั่วได้ง่ายตาย ปัญญาพินิจพิจารณาไตร่ตรอง เช่นสมบัติเงินทองได้มามากน้อยให้พิจารณาเจียดเอาไว้ๆ เพื่อแบ่งบ้าง ความจำเป็นของเราในครอบครัววันหนึ่งๆ เราต้องจ่ายตลอดเวลาตั้งแต่ตื่นนอน โลกอันนี้มีการจับจ่ายใช้สอยได้มาเสียไป สับสนปนเปกันอย่างนี้ตลอด เพราะมนุษย์อยู่ร่วมกัน ต้องมีงานอย่างนี้เป็นเครื่องประสานกัน

แล้วเราก็ให้รู้จักประมาณ ได้มานี้จะแยกไว้อย่างไร เช่น การเจ็บไข้ได้ป่วยเราก็ต้องเผื่อเอาไว้ มีความจำเป็นในครอบครัวก็คือการเลี้ยงดูครอบครัวของตัวเอง เป็นความจำเป็นประจำวัน เราก็ให้เจียดเอาไว้ๆ แล้วมีความจำเป็นอย่างใดอีก ต้องคิดต้องเจียดเอาไว้เสมอ อย่าเห็นแต่ว่าได้มาแล้วจ่ายไปๆ โดยถ่ายเดียว นั้นหมดเนื้อหมดตัวได้คนเรา เรื่องความอยากมันจะไม่ถอยหละ ได้มากเท่าไรยิ่งอยากมาก จ่ายมากๆ จนกระทั่งลืมเนื้อลืมตัวด้วยการจ่าย

ไม่ได้สุรุ่ยสุร่ายอยู่ไม่ได้วันหนึ่ง ดีไม่ดีต้องหายทันทันใจมากินแก้ปวดหัว เพราะไม่ได้จ่ายมันปวดหัว ต้องหายทันทันใจติดกระเป๋ไปด้วย จะไปไหนต้องยาทันทันใจแก้ปวดหัว คือมันไม่ได้จับได้จ่าย-ไม่สุรุ่ยสุร่ายมันปวดหัว เอายาทันทันใจฟาตใส่หัวมัน มันก็หายปวดหัว ไม่จ่าย ไม่จำเป็นจ่ายไปหาอะไร นียาทันทันใจ ดีเข้าไปตรงนั้น มันปวดหัว หัวก็หายปวด ให้พากันจำเอานะ วันนั้นก็พูดเพียงเท่านี้ ปีเก่าปีใหม่ก็เทศน์มาทุกปี ให้พากันจำเอาไว้ ตั้งเนื้อตั้งตัวเพื่อความเป็นคนดี ทั้งปีใหม่ปีเก่าเราจะเป็นคนดีตลอดไป มีเท่านั้นละ ขอความสวัสดีจงมีแก่พี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

วันที่ ๒๔ ธันวาคม ทองคำเมื่อเช้านี้ได้ ๒๐ บาท ๗๓ สตางค์ ทองคำตั้งแต่วันที่ ๗ ถึงเช้านี้ได้ ๙ กิโล ๒๑ บาท ๘๐ สตางค์ สรุปรูปทองคำที่หลอมแล้ว และยังไม่ได้อีก

หลอม ๑๙๙ กิโล ๕๐ บาท ๓๑ สตางค์ เกือบ ๒๐๐ แล้วนะ ถ้ารวมกับทองคำ ๓๗ กิโลครึ่งที่มอบแล้วก็เป็นทองคำ ๒๓๗ กิโล ๑๗ บาท ๔๒ สตางค์

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz